

[Finansministeren.]

Regeringen overser heller ikke de risici, der er knyttet til et betydeligt betalingsbalanceunderskud, sådan som vi forventer, at det vil blive i 1976. Vi har åbent peget på disse risici. Så vidt jeg husker, gjorde statsministeren det også i sin åbningstale her i tinget, og jeg kan i hvert fald være enig i den betragtning, at det næppe vil være muligt at fortsætte med betalingsunderskud af samme størrelse i forhold til udlandet som dem, vi får i 1976. Derfor er der, som jeg har sagt det tidligere, to mål for den økonomiske politik på bare lidt længere sigt, nemlig samtidig at tilvejebringe fuld beskæftigelse og ligevægt på betalingsbalancens løbende poster. Det er et svar også til nogle betragtninger, som fru Grethe Philip gjorde gældende.

Jeg kan være enig med hr. Christophersen i, at regeringen er forpligtet til at sikre en fortsat afdæmpet udvikling i omkostningerne. Det er der ikke nogen tvivl om; det står i det forlig, som vi har indgået, og det er ikke betragtninger af den karakter, som jeg på nogen måde har kritiseret hr. Christophersen for. De udtalelser af hr. Christophersen, som jeg har kritiseret, er at finde bl. a. i Kristeligt Dagblad fra den 9. december 1975, hvor jeg gerne vil have lov at citere fra, og hvori det siges:

„LOs formand må prøve at få ind i hovedet, at det ikke er arbejdsmarkedets parter, der nu skal bestemme, om der skal føres indkomstpoltik i 1977 og 1978. Den sag er afgjort med gennemførelsen af septemberforliget.“

Det er disse bemærkninger, som jeg finder er overordentlig ukloge, i betragtning af at både LO og Dansk Arbejdsgiverforening højt og tydeligt har erklæret sig villige til at gå ind i indkomstpolitiske drøftelser. De er også forkerte. Der er intet i forliget, som forhindrer, at overenskomstforhandlingerne kan gennemføres på normal måde under hensyntagen til beskæftigelsen og under hensyntagen til beskæftigelsens afhængighed af en fortsat afdæmpet omkostningsudvikling. Derfor er det da også med nogen tilfredshed jeg ser, at hr. Christophersen modererer sine oprindeligt meget provokerende udtalelser i Børsen i dag — det synes jeg det var klogt at gøre.

Med disse bemærkninger kan jeg give hr.

Christophersen tilsagn om, at jeg vil gå ind i en fordomsfri drøftelse af finanslovsforslaget, således som hr. Christophersen bad om.

Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) havde beregnet sig frem til, at kasseunderskuddet i det kommende finansår ville blive på 20 mia kr. Jeg måtte også forstå hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s bemærkninger sådan, at der lå nogle beregninger bagved — dem delagtiggjorde han ikke tinget i, så er det jo vanskeligt at kommentere dem. Men derefter gik hr. Svend Andersen (Rosk. a.) frimodigt over til at tale om fremskridtspartiets skattelettelsesprogram, og den plade, der dér blev lagt på gramfonen, var én, der levede fremskridtspartiets politik i den traditionelle indspilning med den etapevise forhøjelse af bundgrænsen og til sidst den totale afskaffelse af indkomstskatten. Jeg vil sige dertil, at det bliver kasseunderskuddet jo ikke mindre af. Man forstod imidlertid lidt senere i hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s tale, at der skulle rigtignok også finde milliardnedskæringer sted. Det er altså, som om hr. Svend Andersen (Rosk. a.) ikke rigtig har forstået, at denne kombination af nedskæringer af en milliardstørrelsesorden — jeg ved ikke, hvor meget, 10 eller 20 eller 30 mia kr., fremskridtspartiet vil møde med i år; det blev jo bebudet, at det ville være væsentlig mere end det, man kom med sidste år — og så skattelettelser, den har med sikkerhed én virkning, og det er en tordnende arbejdsløshed, der ligger langt ud over det, som vi har oplevet indtil nu.

Det eneste, jeg synes man kan takke hr. Svend Andersen (Rosk. a.) for i denne forbindelse, er, at vi allerede nu får en advarsel om, at vi vil få flere ændringsforslag end sidste gang — jeg forstod oven i købet ændringsforslag til tekstanmærkningerne. Så er vi da i tide advaret om, at fremskridtspartiet vil fortsætte sin golde demonstrationspolitik og sine forsøg på at forvandle folketingets arbejde til et kaos. Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) vil forstå, at det er en meget behersket tak. Jeg synes, det var et behjertet forsøg, hr. Jes Schmidt gjorde på at tale fremskridtspartiet til fornuft. Desværre er jeg overordentlig pessimistisk med hensyn til virkningerne af det.

Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) stillede spørgsmålet om, hvordan det går med taktreguleringsforhandlingerne. Eftersom disse